

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 50

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1844.

14 Νοεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις του προέδρου των εν Αθήναις έφετών, περί κληρώσεως των ενόρκων δικαστών του κατά την τετάρτην τριμηνίαν π. ε. συστηθησομένου εις Ερμούπολιν κακουργιοδικείου, και περί διορισμού της ενάρξεως των εργασιών αυτού. — Κατασχέτηρα πέντε των παρὰ τοῖς εν Αθήναις πλημμελειοδ. ανακριτών. — Αποφάσεις 1) του εν Τριπόλει δικαστηρίου των πλημμελειοδικών. — 2) του εν Μεσολογγίῳ δικαστηρίου των πλημμελειοδικών. — 3) του εν Πάτραις δικαστηρίου των πλημμελειοδικών. — 4) του εν Λαμία δικαστηρίου των πρωτοδικών. — Δηλοποιήσεις πλειστηριασμών 1) του κλητήρος των εν Καλάμῳ πρωτοδικών. — 2) του κλητήρος των εν Μεσολογγίῳ πρωτοδικών. — Δηλοποιήσεις του προέδρου των εν Αθήναις πρωτοδικών.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

[Ελ. 28 Οκτωβρ.]

(1)

[Αριθ. έγγρ. 713.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 437.] α'.

Ο πρόεδρος των εν Αθήναις έφετών.

Έχοντες υπ' όψιν τὸ 61 άρθρ. τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ, δηλοποιούμεν τὰ ἐξῆς: Τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 15 (27) Οκτωβρ. ε. ε. Β. Διάταγμα, συνδυασμένων μετὰ τὸ 1 άρθρον τοῦ ἀπὸ 2 (14) Οκτωβρίου 1837 ἔτους νόμου, καὶ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ μνημονευθέντος οργανισμοῦ ἐκλεχθέντων ἀπὸ τοῦς Κ. Κ. διοικητὰς ὑποψηφίων ἐνόρκων, ἐκκληρώθησαν συμφώνως μετὰ τὸ 57 άρθρον τοῦ οργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων εἰς τὴν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Κυρ. εἰσαγγελέως γενομένην σήμερον δημοσίαν συνεδρίαν τοῦ δικαστηρίου τῶν εν Αθήναις έφετών.

Τὰ ἐκ τῆς κληρωτικῆς ἐκλεχθέντα ὀνόματα τῶν ἐνόρκων δικαστῶν, ὅστινες ὀφείλουσιν νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν κατὰ τὴν τετάρτην τριμηνίαν τοῦ εν τῇ περιφερείᾳ τῶν εν Αθήναις έφετών συστηθησομένου κακουργιοδικείου εἶναι τὰ ἐξῆς.

Τακτικοὶ ἔφοροι.

Αὐτ. ἀρ.	Όνομα καὶ ἐπώνυμον.	Διοικήσις.	Διαμονή.
1	Σταμούλης Σαλαμούρας.	Ἀκαρνανίας	Λαγκάδα.
2	Ἀναγνώστης Σωτήρης.	»	Χαλκιδέουλον
3	Σπυρίδων Ψωμάκης.	Αἰτωλίας	Μεσολόγγιον
4	Γεώργιος Καφάλης.	»	Βονόρτα.
5	Εὐστάθιος Ἀνδριόπουλος.	»	Ναύπακτος.
6	Παναγ. Γουλιμής.	»	Μεσολόγγιον
7	Δημήτριος Γούσιος.	Εὐρυτανίας	Παλιομοῦχα
8	Παναγιώτης Ξηροτήρης.	Φωκίδος	Υπάτη
9	Γιάννης Πανόπουλος.	»	»
10	Λουκάς Κυριακού.	Φωκίδος	Ἀμφισσα
11	Ἀναγνώστης Τσιᾶς.	»	»
12	Γεώργιος Ἀνδρίτσου.	»	Αἰγινίου
13	Νικόλαος Μπαρμπαράκης.	»	Ἀμφισσα
14	Γεώργιος Ἀρδανίτης.	»	Γαλαξείδιον
15	Ἀναγνώστης Λαχανᾶς.	»	Ἀμφισσα
16	Παναγῆς Ποῦλος.	Ἀττικῆς	Ἀθήναι
17	Νικόλαος Μάτσας.	»	Λίγνα
18	Ἀλέξανδρος Μιμής.	»	Ἀθήναι
19	Νικόλαος Γρίκας.	»	»
20	Σπυρίδων Βαλέτας.	Σύρου	Σίφνος
21	Μόσχος Φιλιππίος.	»	Κέα
22	Γεώργιος Γιουρδής.	»	Ερμούπολις
23	Γεώργιος Σφυρῆς.	»	»
24	Πέτρος Βαρθολ. Βιτσαράς.	Νάξου.	Νάξος
25	Πέτρος Δημ. Καμπάνης.	»	Παροικία
26	Θωμᾶς Μαρκεζίνης.	Θήβας	Μεσαρία
27	Ἀντώνιος Χ. Π. Ζάννος.	»	Μεγαλοχωρίον
28	Βενέδικτος Ρεννάρ.	»	Ἴος
29	Ἰωσήφ Ἰω. Δελένδας.	»	Φυρά
30	Γεώργιος Μπαρμπαρίγος.	»	Οἶα

Ἀναπληρωτικοὶ ἔφοροι.

1	Θεοχάρης Παλαιολόγος.	Σύρος	Ερμούπολις
2	Ζαννῆς Α. Βούρος.	»	»
3	Ἰωάννης Περίδης.	»	»
4	Νικόλαος Γιαγτζής.	»	»

Ἡ παρούσα δηλοποίησις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεχνόδρου.

Εν Αθήναις, τὴν 21 Οκτωβρίου 1844.

Ο πρόεδρος Κ. Ι. ΠΙΤΣΙΠΙΟΣ.

(Τ. Σ.) Ο γραμματεὺς Δ. Ν. Τσακνίκας.

[Ελ. 28 Οκτωβρ.]

(2)

[Αριθ. έγγρ. 715.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 437.] β'.

Ο πρόεδρος τοῦ εν Αθήναις δικαστηρίου τῶν έφετών.

Έχοντες υπ' όψιν τὸ ἀπὸ 15 (27) Οκτωβρ. ε. ε. Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἡ πόλις τῆς Ερμούπολεως διορίσθη ἔδρα τοῦ κατὰ τὴν τετάρτην τριμηνίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους συγκροτηθησομένου εν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δικαστηρίου τούτου κακουργιοδικείου.

Έχοντες ὡσαύτως υπ' όψιν τὴν ἀπὸ 15 Οκτωβρ. ε. ε. υπ' αριθ. 47940, ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς πρὸς σύστασιν τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ὅστινες μετὰ τῶν ἐνόρκων δικαστῶν θέλουσιν σχηματίζειν τὸ κατὰ τὴν τετάρτην τριμηνίαν συγκροτηθησομένον εντὸς τοῦ παρόντος ἔτους εν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εν Αθήναις δικαστηρίου τῶν έφετών κακουργιοδικείου, διώρισε πρέδρον μὲν τὸν Κ. Κ. Ι. Πιτσιπιὸν πρόεδρον τῶν εν Αθήναις έφετών, συνέδρους δὲ, τοὺς Κ. Κ. Χρ. Ἰωάννου πρωτοδίκην εν Σύρῳ καὶ Ν. Καλλέργην πρέδρον τοῦ εν Σύρῳ πρωτοδικείου καὶ ἀναπληρωτικὸν πρέδρον, τὸν πρόεδρον τῶν εν Σύρῳ πρωτοδικῶν.

Δυνάμει τοῦ 44 άρθρ. τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ τοῦ 35 άρθρ. τοῦ περὶ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου διατάττεται.

Τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ εν Αθήναις δικαστηρίου τῶν έφετών κακουργιοδικείου θέλει ἀνοίξῃ εἰς τὴν Ερμούπολιν κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου προσεχῶς μηνός, ἡμέραν σάββατον.

Εν Αθήναις, τὴν 21 Οκτωβρ 1844.

Ο πρόεδρος Κ. Ι. ΠΙΤΣΙΠΙΟΣ.

(Τ. Σ.) Ο γραμματεὺς Δ. Ν. Τσακνίκας.

ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΑ.

[Ελ. 23 Οκτωβρ.]

(1)

[Αριθ. έγγρ. 2398.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 436.] α'.

Ο παρὰ τοῖς εν Αθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ άρθρα 220 καὶ 214 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Ἀθανάσιος Σπύρου Δέδε, ἐπαγγέλματος ἀγνώστου, κάτοικος Ἀθηνῶν, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου, κακουργήματι προνοουμένῳ ἀπὸ τοῦ άρθρ. 72 συνδυασμένου μετὰ τὸ άρθρ. 288 τοῦ ποιν. νόμου, ἔφυγεν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτ. καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των νὰ κατάσχωσι καὶ διὰ τῆς βίας προσάγωσι (συμμορφούμενοι μετὰ τὸν νόμον) ἀνυπερθέτως ἐνώπιον ἡμῶν, εν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ, κειμένῳ εν Αθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἰέρεια τὸν εἰρημένον τοῦ ὁποῖου τὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι ἀγνώστα.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ Δικ. γραμματεῖος καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 194 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Εν Αθήναις, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1844.

Ο ἀνακριτῆς Α. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ.

(Τ. Σ.) Ο γραμμ. Δ. Σακελλάριος.

[Ελ. 28 Οκτωβρίου.]

(2)

[Αριθ. έγγρ. 2404.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 436.] β'.

Ο παρὰ τοῖς εν Αθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ άρθρα 220 καὶ 214 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Θωμᾶς Ἀνδρέου Γιάννου ἐπαγγέλματος ποιμὴν κάτοικος ἐνταῦθα, κατηγορούμενος ἐπὶ ληστείᾳ, ἔφυγεν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των νὰ κατάσχωσι καὶ διὰ τῆς βίας προσάγωσι (συμμορφούμενοι μετὰ τὸν νόμον) ἀνυπερθέτως ἐνώπιον ἡμῶν, εν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ, κειμένῳ εν Αθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἰέρεια, τὸν εἰρημένον τοῦ ὁποῖου τὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι ἀγνώστα.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ Δ. γραμματεῖος καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 194 τῆς ποιν. δικονομίας.

Εν Αθήναις, τὴν 3 Οκτωβρίου 1844.

Ο ἀνακριτῆς Α. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ.

(Τ. Σ.) Ο Δ. γραμματεὺς Δ. Σακελλάριος.

[Ελ. 58 Οκτωβρίου.]

(3)

[Αριθ. έγγρ. 2405.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 436.] γ'.

Ο παρὰ τοῖς εν Αθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ άρθρα 220 καὶ 214 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Βασίλειος Ἀλεξαντῆς Γαβὸς καὶ Γεώργιος Ἀλεξαντῆς, ἐπαγγέλματος Ἀλεφάντιδες, κάτοικοι ὁ μὲν πρῶτος εἰς Μαριόπουλον καὶ ὁ ἔτερος εἰς Κεραιρὴν, κατηγορούμενοι ἐπὶ ληστείᾳ πραχθείσῃ ἐνόπλιος καὶ εν καιρῷ νυκτὸς, κακουργήματι προνοουμένῳ ἀπὸ τ' άρθρ. 363, 634 καὶ 366 τοῦ ποιν. νόμου, ἔφυγον καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς των.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των νὰ κατάσχωσι καὶ διὰ τῆς βίας προσάγωσι (συμμορφούμενοι μετὰ τὸν νόμον) ἀνυπερθέτως ἐνώπιον ἡμῶν, εν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ, κειμένῳ εν Αθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἰέρεια, τοὺς εἰρημένους τῶν ὁποῶν τὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι ἀγνώστα.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ Δ. γραμματεῖος καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 194 τῆς ποιν. δικονομίας.

Χαρακτηριστικὰ.

Πατρίς Ἀλβανία, ἰδιαιτέρα σημεῖα, ὁ Βασίλειος εἶναι μονόβραχος.

Εν Αθήναις, τὴν 3 Οκτωβρίου 1844.

Ο ἀνακριτῆς Α. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ.

(Τ. Σ.) Ο Δικ. γραμματεὺς Δ. Σακελλάριος.

[Ελ. 28 Οκτωβρίου.]

(4)

[Αριθ. έγγρ. 2420.]

[Αριθ. βιβλ. καταχ. 436.] δ'.

Ο παρὰ τοῖς εν Αθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ άρθρα 220 καὶ 214 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Χρονόπουλος, ἐκ Γεωργιτζᾶς τῆς Σπάρτης, στρατιώτης τοῦ 3 λόγου τῶν εὐζώνων τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς ἐπιλεγόμενος καὶ Κοντοβουνήσιος, ἐπαγγέλματος στρατιώτης, κάτοικος εἰς τὰς φυλάκας τοῦ Ναυπλίου, κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ ἐκ προμελέτης μετὰ πολιτῶν κακουργήματι προνοουμένῳ ἀπὸ τοῦ άρθρ. 288 τοῦ ποιν. νόμου, ἔφυγεν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτ. καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των νὰ κατάσχωσι καὶ διὰ τῆς βίας προσάγωσι (συμμορφούμενοι μετὰ τὸν νόμον) ἀνυπερθέτως ἐνώπιον ἡμῶν, εν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ, κειμένῳ εν Αθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἰέρεια τὸν εἰρημένον τοῦ ὁποῖου τὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι ἀγνώστα.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ Δ. γραμματεῖος καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 194 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Εν Αθήναις, τὴν 5 Οκτωβρίου 1844.

Ο ἀνακριτῆς Α. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ.

(Τ. Σ.) Ο Δικ. γραμματεὺς Δ. Σακελλάριος.

[Ελ. 28 'Οκτωβρ.]

(3)

[Αριθ. έγγρ. 2336.]

[Αριθ. βιβλ. κατχ. 441.]

Ο παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.
 Ἰδόντες τὰ ἄρθρα 220 καὶ 214 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Ἀναστάσιος Οἰκονόμου, ἐπαγγεῖλματος ἔμπορος, κάτοικος Ἀθηνῶν, κηρυχθεὶς δι' ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα ἐμποροδικῶν πτωχ. κατηγορούμενος ἐπὶ δολίᾳ χρεοκοπίᾳ, κκυοργήματα προνοούμενῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 593 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου συνδυασμένον μὲ τὰ ἄρθρ. 405 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφυγεν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς τῶν.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεσται ἡ ἀρμοδιότης τῶν νὰ κατὰσχῶσι καὶ διὰ τῆς βίας προτάξωσι (συμμορφούμενοι μὲ τὸν νόμον) ἀνυπερβίτως ἐνώπιον ἡμῶν, ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ, κειμένῳ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἱέρεια, τοῦς εἰρημένους τῶν ὁποίων τὰ χαρακτηριστικά εἶναι ἄγνωστα.

Τὸ παρὸν κατασχέτηριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ Δ. γραμματέως καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῆ καὶ δημοσιεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 191 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1841.

Ο πρὸς ἀνακριτῆς Ν. Δ. ΣΕΙΔΟΠΟΥΛΟΣ.

(Γ. Σ.)

Ο δικ. γραμμ. Δ. Σακελλάριος.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

[Ελ. 28 'Οκτωβρ.]

[Αρ. έγγρ. 312.]

[Αρ. βιβλ. κατχ. 438.]

Τὸ ἐν Τριπόλει πλημμελειοδικεῖον

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον Χ. Μιλιάνην, καὶ τοὺς δικαστὰς Η. Γ. Σταματιόπουλον Γ. Βαλτάν, καὶ Η. Καλαμαριώτην, καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον Ἀθ. Θεοδωρόπουλον, κωλυόμενον τῶν ἀρχαιοτέρων παρέδρων

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 15 'Οκτωβρίου 1841, παρόντων τοῦτε εἰσαγγελεῖς Ν. Βασιλειάδου, καὶ τοῦ γραμματέως Ν. Ι. Ροδινού, διὰ νὰ δικάσῃ τὸν ἐπὶ ἀντιποικίσει ἀρχῆς κατηγορούμενον Ἀθανάσιον Παππαδόπουλον παρόντα ἔχοντα συνήγορον τὸν δικηγόρον Α. Ἀλεξανδρόπουλον.

Ὁ ἐκ τοῦ γωρίου Χρυσοβιτζίου Παναγιώτης Κατζίμαλλάκος κατέμηνε πρὸς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦτε εἰσαγγελεῖα, τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γωρίου Ἀθανάσιον Παππαδόπουλον, ὅτι ἀντιποικίσεως τὸν δῆμαρχον τοῦ δήμου Φαλάνθου, ἐκδίδει ὡς τοιοῦτος διάφορα ἐγγράφα ὑπογράφων αὐτὰ, καὶ σφραγίζων μὲ τὴν ἐπίσημον δημαρχικὴν σφραγίδα ἐπιδείξας ἐπὶ τέλους ἐν τῶν τοιοῦτων ἐγγράφων ὑπ' ἀριθ. 185 τῆς 24 Μαΐου 1839 τὸ ὅπουον προσηρτήθη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦτοις συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς μηνύσεως ταύτης ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκλήτευσεν ἀπ' εὐθείας τὸν κατηγορούμενον διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ δικασθῇ ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 227 τοῦ ποιν. νόμου.

Εἰσαχθεὶς ὅθεν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τὸν μάρτυρα τῆς κατηγορίας, καὶ τὸν κατηγορούμενον.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἐξαίτησάμενον νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος καὶ τὸν συνήγορον αὐτοῦ ἐξαίτησάμενον νὰ κηρυχθῇ οὗτος ἀθῶος.

Διακρινθεὶς κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἔκτε τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1839 ὑπ' ἀριθ. 185 ἐγγράφου τοῦ κατηγορούμενου γραμματέως τοῦ δημάρχου Φαλάνθου, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένης ὁμολογίας του, ἀποδεικνύεται ὅτι οὗτος ἀντιποικίσεως τὴν ἐξουσίαν τοῦ δημάρχου διώρισεν ἀγροφύλακα εἰς τὸ γωρίον Λυμποδίσιον τὸν Κυριαζὴν Ἀντωνόπουλον, ἐν ᾧ δὲν εἶχεν τοιαύτην ἐξουσίαν.

Ἐπειδὴ ἐν μὲν ἐκ τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 182 ἐγγράφου τοῦ δημάρχου Φαλάνθου, προκύπτει ὅτι οὗτος ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κατηγορούμενον τὸ νὰ ἐκδίδῃ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ὅσα ἐγγράφα εἰς τὴν ἀναγκὰ νὰ ἐκδοθῶσι, ὡς μὴ ὑπάρχοντος τότε τοῦ δημοτικοῦ παρέδρου εἰς τὸ γωρίον, ἀλλ' ἡ πράξις αὕτη δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὸν κατηγορούμενον, διότι δὲν ἦτον ὑπόχρεος αὐτὲ εἶδει νὰ ὑπακούσῃ εἰς τοιαύτην παράνομον τοῦ δημάρχου διαταγήν.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον.

Κηρύττει ἔνοχον τὸν Ἀθανάσιον Παππαδόπουλον, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα εἰς Χρυσοβιτζί, ἡλικίας ἐτῶν 26, γεωργὸν καὶ Χριστιανόν, τοῦ ὅτι κατὰ τὴν 24 τοῦ μηνὸς Μαΐου 1839 ἀντιποικίσεως δημοτικὴν ἀρχὴν, μὴ ἐπιτραπέειαν νομίμως εἰς αὐτόν, διώρισεν ἀγροφύλακα τοῦ δήμου Φαλάνθου, δι' ἐγγράφου του ὡς γραμματέως καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ δημάρχου τὸν Κυριαζὴν Ἀντωνόπουλον.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς αποφάσεως ταύτης.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα προτείναντα νὰ καταδικασθῇ ὁ κηρυχθεὶς ἔνοχος εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν καὶ 400 δραχμῶν πρόστιμον, καὶ

Τὸν συνήγορον τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου ἐξαίτησάμενον νὰ καταδικασθῇ οὗτος εἰς τὸν ἐλάττωστον ὅρον τῆς φυλάκισις, περὶ δὲ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ν' ἀποφασίσῃ τὸ δικαστήριον ὅτι ἐγκρίνει κ.τ.λ.

Διακρινθεὶς κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις δι' ἣν ὁ κατηγορούμενος Ἀθάν. Παππαδόπουλος ἐκηρύχθη ἔνοχος, προνοεῖται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 227 τοῦ ποιν. νόμου, οὗτος ἔχων
 «Ὅστις, χωρὶς νὰ διωριθῇ νομίμως, ἀντιποικίσει ἀρχὴν τινὰ πολιτικὴν, ἢ ἐκκλησιαστικὴν, δημοτικὴν, ἢ στρατιωτικὴν, ἢ ὅποιονδήποτε ἀξίωμα, ἢ ἐπιχειρεῖ
 » πρᾶξιν τινὰ ἐπιτερομένην μόνον εἰς πολιτικούς, ἐκκλησιαστικούς, δημοτικούς,
 » ἢ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν, καὶ μὲ
 » χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν ».

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον

Καταδικάζει αὐτὸν τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον Ἀθανάσιον Παππαδόπουλον εἰς φυλάκισιν ἡμερῶν τριῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν ἑκατὸν, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης.

Ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Τριπόλει, τὴν δεκάτην πέμπτῃν 'Οκτωβρίου τοῦ 1841 ἔτους ἀπηγγεῖλθαι δὲ παραχρῆμα.

Ο πρόεδρος Χ. ΜΙΛΙΑΝΗΣ, Η. Γ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΘΗΟΥΛΟΣ, Γ. ΒΑΛΤΑΣ,
 Η. ΚΑΛΑΜΑΡΙΩΤΗΣ, ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ο γραμματεὺς Ν. Ι. Ροδινός.

[Ελ. 28 'Οκτωβρ.]

[Αριθ. έγγρ. 52, 3109.]

[Αριθ. βιβλ. κατχ. 439.]

Τὸ ἐν Μεσολογγίῳ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Παναγιώτου Ἠλιάδου πρόεδρου, Καρόλου Δρακοπούλου ἀνακριτοῦ, Ἰωάννου Παντολέοντος, Εὐσταθίου Παλαμᾶ παρέδρου, καὶ Ἀθανασίου Παππαλοῦκα ἐιρηνοδίκου Μεσολογγίου, (ἀπόντων τῶν δικαστῶν Ἰωάν. Κωτάκη καὶ Δημητρίου Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ κωλυόμενων τῶν παρέδρων Νικλ. Μακροτάσοπουλου καὶ Σωτηρίου Θερινού) παρόντων τοῦτε ἀντεισαγγελεῖς Ἰωάννου Δ. Ἀντωνοπούλου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Ἰωάν. Χ. Ζαβογιάννη, ἀναπληροῦντος τὸν κωλυόμενον γραμματέα Ἰωάννη Μπουνιέρην.

Συνελθόν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὴν δωδεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς ἐπὶ φόνῳ ἐξ ἀμελείας κατηγορίαν

Κατὰ τὸ 1839 Ἰουνίου 5 ὁ δημοτικὸς πᾶρεδρος τοῦ δήμου Ἀγραιῶν, συνετάξατο ἔκθεσιν περὶ τοῦ ὅτι, κατὰ παραγγελίαν τοῦ δημάρχου τῶν ἀπελθόν μετ' ἄλλων πολλῶν εἰς θέσιν Καρνάλια τοῦ γωρίου Φραγγίτσας καὶ ἐρευνήσας εὗρον ἐντὸς βεβυματὸς τινος βαθυτάτου νεκρὸν τὸν Γιάννην Πατσιάνην ποιεμένα, κἀκονον τοῦ ἰδίου γωρίου, φέροντα πληγὴν κατὰ τὸν μερὸν τοῦ δεξιοῦ ποδὸς, προξενηθεῖσαν ἀπὸ βολίδα πυροβόλου ὅπου ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν θέσιν εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς μεγάλου

πλατάνου εὗρον δεδεμένον ταμάχιον τι ἀπὸ τὸ ζωνάριον τοῦ φονευσθέντος, δι' οὗ πρέπει νὰ ἦτο δεμνὸν πρὸς τὸν τι. Κατὰ συνέπειαν ὁ δῆμαρχος Ἀγραιῶν ἐξέτασεν αὐθημερὸν, ὡς ὑπόπτος διαφόρους κατοίκους τοῦ εἰρημένου γωρίου, ἐν οἷς καὶ τὸν Γιάννην Νταβίκον, ὅστις τὸ μὲν πρῶτον ἐξετασθεὶς ὡμολόγησεν ὅτι ἀπολήσας μίαν προβατίναν ἰδικήν του καὶ ἀπελθὼν εἰς ἀνεύρεσιν αὐτῆς τὴν εὐρεν δεδεμένην εἰς τὸ στέλεχος τοῦ πλατάνου, ὅτι ἐκθήσεν ἐκείθεν παραφυλάττων μέχρι τῆς πρώτης ὥρας τῆς νυκτός, διὰ νὰ ἴδῃ τίς εἶναι ὁ κλέπτης, ὅτι ἰδὼν τὸν κλέπτην προσερχόμενον τὸν ἠρώτησε τρεῖς « τίς ἦ τὸν » ἀλλ' οὗτος δὲν ἀπεκρίθη, καὶ ἐνεκα τούτου φοβηθεὶς ἐπυροβόλησε καὶ ἐφυγεν, ἐν δὲ τῇ φυγῇ αὐτοῦ ἤκουσε φωνὰς τὸν κατήγορον, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἕτερος ἦτον ἐκείσε, ὅταν ἐπυροβόλησε. Τὸ δὲ δεύτερον ἐξετασθεὶς τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, ὡμολόγησε προσέτι, ὅτι ὁ Χρήστος Τσίπας παραλαβὼν αὐτὸν ἀπῆλθεν εἰς ἀνεύρεσιν ἐνὸς κριοῦ καὶ μίᾳς προβατίνας, ἀπολοῦντων, ὅτι εὐόντες τὴν προβατίναν εἰς τὸ βεβύμα δεδεμένην παραφυλάξαν ἀμφότεροι ἕως οὗ ἦλθεν ὁ κλέπτης νὰ τὴν πάρῃ ὅτι ὁ Χρήστος Τσίπας ἠρώτησε τότε αὐτὸν τίς καὶ τρεῖς « τίς ἦ τὸν » ἀλλ' οὗτος δὲν ἀπεκρίθη καὶ ἐνεκα τούτου ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐφόνευσεν, καὶ ὅτι, κατὰ προτροπὴν τοῦ Χρήστου Τσίπας, δὲν ὡμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν πρώτην του ἐξομολόγησιν, διότι, ὡς οὗτος τὸν ἐβεβαίωσε, δὲν ἐδύνατο νὰ τιμωρηθῇ ὁ ἐξετασθεὶς διὰ τὸ ἀνῆλκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἐξέτασιν του, συλληφθεὶς ὁ εἰρημένος Ἰωάν. Νταβίκος, καὶ διευθυνόμενος ὑπὸ φυλάξιν πρὸς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦτε εἰσαγγελεῖα, ἐδραπέτευσεν κατ' ὁδὸν ἀκολούθως ὁ αὐτὸς δῆμαρχος Ἀγραιῶν ἐξέτασε τὸν Χρήστ. Τσίπαν, ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι ἀπῆλθε τῶνόντι οὗτος μετὰ τοῦ Νταβίκου εἰς ἀνεύρεσιν τῶν κλαπέντων ζώων αὐτῶν, ὅγλ. ἐνὸς κριοῦ καὶ μίᾳς προβατίνας, ἀλλ' ἐπανῆλθον αὐθημερὸν ὅτι μετὰ ταῦτα ὁ Ἰωάννης Νταβίκος, λαβὼν τὸ ὄπλον του, ἀπῆλθε μόνος τὴν ἰδίαν ἡμέραν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς προβατίνας, ἥτις ἦτο ἰδική του, εὗρον δὲ αὐτὴν δεδεμένην εἰς τι βεβύμα, παραφυλάξαν ἐκείσε μέχρι τῆς νυκτός, διὰ νὰ συλλάβῃ τὸν κλέπτην, ὅστις ἦλθε τῶνόντι διὰ νὰ πάρῃ τὸν εἰρημένον ζῶον ὅτι ὁ Νταβίκος ἰδὼν τινὰ προσερχόμενον τὸν ἠρώτησε τρεῖς « τίς ἦ τὸν » ἀλλ' ἐκείνος δὲν τὸν ἀπεκρίθη ἐνεκα δὲ τούτου πυροβόλησας κατ' αὐτοῦ ἐν καιρῷ νυκτός, ἐπὶ σκοπῇ νὰ φοβίσῃ αὐτόν, τὸν ἐφόνευσεν ἄκων, καὶ ὅτι ταῦτα πάντα ἤκουσε τὴν νύκτα ἐκείνην ἀπὸ τοῦ στόμα τοῦ ἰδίου Νταβίκου. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν του ταῦτην συλληφθεὶς καὶ οὗτος ὁ Χρήστος Τσίπας, καὶ παραφυλάκισις ἐδραπέτευσεν ἀποπερατοβίσεως τῆς ἀνακρίσεως καὶ ὑποβλήθεισας τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ Α. Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 38 βούλευμα αὐτοῦ, δι' οὗ ὁ Χρήστος Τσίπας καὶ ὁ Ἰωάννης Νταβίκος παρείμφθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3—4 Ἰουνίου 1839 εἰς θέσιν Καρνάλια τοῦ γωρίου Φραγγίτσας τοῦ δήμου Ἀγραιῶν, ἐφόνευσαν ἐξ ἀμελείας τὸν ποιεμένα Γιάν. Πατσιάνην διεσπῆναι διὰ τῆς φυλάκισις αὐτῶν, ἐὰν ἦτο κατασταθῇ ἐφεκτὴ ἡ σύλληψις τῶν ἀκολούθως ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦτε εἰσαγγελεὺς διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 787 κλήσεώς του ἐκλήσεως τοὺς φυγοδίκους Χρήστον Τσίπα καὶ Ἰωάννην Νταβίκον, ἵνα ἐμφανισθῶντες εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν πρῶτην παρασκευὴν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κλήσεως, δικασθῶσι περὶ τῆς ἀποδοδομένης αὐτοῖς πράξεως, ἄλλως εἰδυοποίησεν αὐτοὺς, ὅτι θέλουσι δικασθῇ ἐρήμην.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἀπαγγελλαντα ἐν συνόψει τὴν κατηγορίαν κατὰ τῶν φυγοδικῶν, καὶ ἐξετασάμενον νὰ προβῇ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν κατ' ἐρήμην αὐτῶν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τοὺς μάρτυρας Κωνσταντ. Τροβάτζαν, Γιάννην Σιδέρην, Θανάση Γιάννου, Δημήτριον Θωμᾶ, Δῆμον Δῆμου καὶ Γιάννην Καρακωνσταντ.

Ἀκούσαν τὰ παρὰ τοῦ γραμματέως ἀναγνωσθέντα ἐγγράφα 1 τὴν ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1839 ἐκθεσιν τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου τοῦ δήμου Ἀγραιῶν Ν. Θεοκλήτου περὶ ἀνεύρεσεως τοῦ νεκροῦ Γιάννου Πατσιάνη, 2 τὰς ἀπὸ 5 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους γενομένας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Ἀγραιῶν ὁμολογίας τοῦ κατηγορούμενου Ἰωάννου Νταβίκου, καὶ τὴν ἀπὸ 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁμολογίαν τοῦ κατηγορούμενου Χρήστου Τσίπας, γενομένην ἐνώπιον τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦτε ἀνακριτοῦ.

Ἀκούσαν τὸν ἀντεισαγγελεῖα προτείναντα, ὁ μὲν Ἰωάννης Νταβίκος νὰ κηρυχθῇ ἔνοχος τῆς πράξεως, δι' ἣν ἐκατηγορήθη, διότι ἀπεδείχθη προσηκνύοντα ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, καὶ τὰς ἐν τῇ προανακρίσει ὁμολογίας ἀμφοτέρων τῶν κατηγορουμένων, ὅτι εἶναι ὁ αὐτουργὸς τῆς πράξεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς ἀνάλογον φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης ὁ δὲ Χρήστος Τσίπας νὰ κηρυχθῇ ἀθῶος τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατ' αὐτοῦ.

Συκρινθεὶς κατὰ τὸν νόμον

Ὡς πρὸς τὴν περὶ τῆς ἐρήμης δίκης πρότασιν.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 460 τῆς πολ. δικονομίας, ἐὰν τις κατηγορηθεὶς ἐπὶ πλημμελήματι δὲν εἶναι παρὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ἐκδίδεται κατ' αὐτοῦ κλητήριον ἐπικρίμα, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελεῖως κατὰ δὲ τὸ ἄρθ. 461 τῆς ἰδίας δικονομίας, τρεῖς μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ κλητηρίου ἐπικρίματι, πρὸς ἐμφάνισιν ὠρισμένης δικασίμου ἡμέρας, τοιχοκολλᾶται τοῦτο δημοσίως εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ εἰς τὴν καθὲν δημόσια φύλλα. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου καταστάντων φυγοδικῶν τῶν κατηγορουμένων Χρήστου Τσίπας καὶ Γιάννη Νταβίκου, ἀγνοεῖται ἤδη ὁ τόπος τῆς διαμονῆς αὐτῶν, διὰ δὲ τῶν ἀπὸ 4 καὶ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου ε. ε. ἐκθεσίων τῶν δημαρχικῶν κλητηρίων Μεσολογγίου καὶ Ἀγραιῶν Κ. Πραττόλια καὶ Θανάση Παλληκαρά, καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9 παρατηρήματος τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλην. Ταχυδρόμος τῆς 41 τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐξεπληρώθησαν αἱ εἰρημέναι διατάξεις τοῦ νόμου περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 787 κλητηρίου ἐπικρίματος τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦτε εἰσαγγελεῖως καὶ περὶ τῆς παραλεύσεως τῆς παραχωρηθείσης αὐτοῦ πρὸς ἐμφάνισιν τριμήνου προθεσμίας, ἀρα κατὰ τὸ ἄρθρ. 462 τῆς ῤθθίσεως δικονομίας, μὴ ἐμφανισθέντες οὗτοι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, γενομένην σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἡ πρώτη παρασκευὴ μετὰ παρέλευσιν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος, δικάζονται ἐρήμην.

Ὡς πρὸς τὴν περὶ τοῦ Ἰωάννου Νταβίκου πρότασιν

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων Κωνσταντ. Τροβάτζαν, Γιάννη Σιδέρην, Θανάση Γιάννου, Δημήτριον Θωμᾶ, Δῆμου Δῆμου καὶ Γιάννη Καρακωνσταντ, τὰς ἐν τῇ ἀνακρίσει ὁμολογίας τῶν κατηγορουμένων καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγράφα τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἀπὸ τὴν γενομένην συζήτησιν ἀπεδείχθη ἐντελῶς, ὅτι τὴν 3 Ἰουνίου π. ε. ὁ Ἰωάννης Νταβίκος, ποιήν παρὰ τῷ ἀρχιποιεμένῳ Γιάννη Σιδέρην, διαμέοντι τότε εἰς Φραγγίσταν γωρίον τοῦ δήμ. Ἀγραιῶν τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας, ἀπελθὼν πρὸς ἀνεύρεσιν μίᾳς προβατίνας του, ἀπολεσθίσεως, καὶ εὗρον αὐτὴν εἰς τὸ δάσος εἰς τὴν θέσιν Καρνάλια, δεδεμένην παρὰ τινι πλατάνῳ διὰ τινος ζώνης, ὑπέλαβεν αὐτὴν ὡς κλαπείσαν ὅτι, ἐνεκα τούτου παραφυλάξεν ἐκείσε μέχρι τῆς ἐπελθούσης νυκτός, κεκρυμμένος εἰς τὸ δάσος, ἐπὶ τῷ σκοπῇ νὰ συλλάβῃ τὸν κλέπτην ἐπ' αὐτοφόρῳ, ἐὰν ἐπανεῖλθῃ διὰ νὰ λάβῃ τὸ κλοπημαῖον ζῶον ὅτι ἰδὼν τινὰ προσερχόμενον εἰς τὸν πλατάνον, ὅπου ἦτον δεμνὴν ἡ προβατίνα του, καὶ ὑπολαβὼν αὐτόν ὡς κλέπτην τὸν ἠώτησε « τίς ἦ τὸν » καὶ τὸν ἐφώνασεν διὰ νὰ σταθῇ, ἀλλ' ἐκείνος οὐτε ἐπείθη οὔτε ἀπεκρίθη εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐρώτησιν ὅτι ἐνεκα τούτου φοβηθεὶς μὴ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτοῦ ὁ νομαζόμενος κλέπτης, καὶ ὑπερβὰς τὰ ὅρια τῆς νομίμου ἀμύνης καὶ τοῦ δικαίου τῆς ἀνάγκης, διότι εἶχε κερὶν ν' ἀποφύγῃ τὸν ὑποτιθέμενον κίνδυνον διὰ τῆς φυγῆς, ἐπὶ σκοπῇ νὰ φοβίσῃ τὸν προσερχόμενον, χωρὶς νὰ καταβάλῃ, ὡς ὤφειλε, τὴν ἀπαιτούμενην προσοχὴν περὶ τὸν πυροβολισμόν, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ νυκτός, καὶ ὅτι διευθυνθείσης τῆς ἐξελοῦσης ἐκ τοῦ ὅπου βολίδος κατὰ τοῦ Γιάννη Πατσιάνην, ὅστις ἦτο ὁ προσερχόμενος, ἐπληρώθη οὗτος κατὰ τὸν μερὸν, καὶ ἀπέβισε παρ' αὐτίκα.

Επειδή η πράξις του Ιωάννου Νταβίλου απαγορεύεται και τιμωρείται από τὰ ἀρθρ. 300 ἀριθ. 1 καὶ 102 τοῦ ποιν. νόμου, ὁρίζοντα οὕτω.

Ἀρθρ. 300 ὅστις φονεὺ ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἀπερισκεψίας ἢ ἀνεπιτηδίου τῆς τιμωρείται ἀριθ. 1 ἐάν μὲν ὁ φόνος ἐγένεν ἐξ ὑπαίτιου ὑπερβάσεως τῶν ὅρων τῆς νομίμου ἀμύνης, ἢ τοῦ δικαίου τῆς ἀνάγκης, μετ' ἐλαφίστην τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

Ἀρθρ. 102 ἡ διὰ βίας ἄμυνα δὲν εἶναι ἀτιμώρητος ὅσκις ὑπάρχουσι καιρὸς καὶ εὐκολία πρὸς χρῆσιν μικροτέρων καὶ μὴ ἀγνώστων εἰς τὸν προσβαλλόμενον μέσων, δι' ὧν οὕτως δύναται ἄνευ παντὸς κινδύνου, νὰ ὑπερβῇ τὴν ἐπίθεσιν, νὰ ἐξασφαλίτῃ τὸ ἐπακλουόμενον κτήμα του, ἢ ἄλλως νὰ ματαιώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ προσβάλλοντος.

Ὡς πρὸς τὴν περὶ τοῦ Χρήστου Τσίπα πρότασιν.

Επειδὴ ἐκ τῶν αὐτῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, τῶν ὁμολογιῶν τῶν κατηγορουμένων, καὶ τῶν υποβληθέντων ἐγγράφων καὶ τῆς γενομένης συζητήσεως, δὲν προέκυψε βεβαία πεποίθησις, ἐστηρικμένη ἐπὶ βασίμων ἀποδείξεων, ὅτι καὶ ὁ Χρήστος Τσίπας ἐλάθεν, ὅπως ὀλίποτε μέρος εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ φόνου τούτου, κατὰ συνενόησιν μετὰ τοῦ Γεωργίου Νταβίλου.

Διὰ ταῦτα λαθὼν ὑπ' ὧν καὶ τὸ ἀρθρ. 82 τῆς ποιν. δικονομίας, κηρύττει τὸν μὲν Χρήστον Τσίπα, ἐτῶν 35 ποιμένα παρὰ τῷ ἀρχιποιμένῳ, Γιάννῃ Σιδέρῃ, ἀθῶον τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπὶ φόνῳ ἐξ ἀμελείας κατηγορίας· τὸν δὲ Ἰωάννην Νταβίλου, ἐτῶν 45—47 πρῶτον ποιμένα παρὰ τῷ αὐτῷ ἀρχιποιμένῳ, ἤδη φονεὺν, ἐνοχῶν ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3—4 Ἰουνίου 1839 εἰς ὅσιν Κερνάλια τοῦ χωρίου Φραγγίστας τοῦ δήμου Ἀγραίων ἐφόνευσεν ἐξ ἀμελείας τὸν ποιμένα Γιάννην Πατζιάννην, καὶ ὅτι ἐπράξε τὸν φόνον τοῦτον ἐξ ὑπαίτιου ὑπερβάσεως τῶν ὅρων τῆς νομίμου ἀμύνης καὶ τοῦ δικαίου τῆς ἀνάγκης· καὶ καταδικάζει αὐτὸν εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν, εἰς τὰ ἐξόδα τῆς παρούσης δίκης δραχ. 158 καὶ λεπ. 75 καὶ εἰς τὰ τέλη τῆς σημερινῆς δίκης. ἑκτὴν ἐξέκριντα ἐξ ἀριθ. 466.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 12 Ἰουλίου 1840 τεσσαρακοστοῦ ἔτους, καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθωρὶ παρόντος τοῦ ἀντισταγελῆως καὶ ἀπόντων τοῦ τε κηρυχθέντος ἀθῶου καὶ τοῦ καταδικασθέντος.

Ὁ πρόεδρος Π. ΠΑΠΑΔΗΣ, Κ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩ. ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ, ΕΥ. ΠΑΛΑΜΑΣ, ΑΘ. ΠΑΝΗΛΑΟΥΚΑΣ.
(Τ. Σ.) Ὁ ὑπογραμματεὺς Ἰω. Χ. Ζαβογιάννης.

[Ἐλ. 39 Ὀκτωβρ.]

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 228 (1239).]

[Ἀριθ. β.βλ. καταχ. 443.]

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Πάτραις πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τῶν δικαστῶν, Ἀλέξανδρον Φωκῶν πρόεδρον, Ἰωάννην Κ. Φεγγαρόν, Ἰωάννην Γαλιάντην, καὶ τοὺς ἀνακριτὰς Νικόλαον Παταλῆν, καὶ Πέτρον Γαλανόπουλον, παρόντων, τοῦ εἰσαγγελέως Ἀναστασίου Π. Σαρδέλην, καὶ τοῦ γραμματέως Ἰωάννου Μπουνισέρη.

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 20 Ὀκτωβρίου ε. ε. διὰ νὰ δικάσῃ τὸν ἐπὶ ἀντιποιήσῃ Ἀρχῆς κλπ. κατηγορουμένον, Γιάννην Παπαχρηστόπουλον, κάτοικον Μπροστοδίζας πρῶτον δῆμαρχον Ἑρμανθίας, παρόντα, καὶ ὑπερασπιζόμενον ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του, Ἀριστ. Χρυσανθικίδου δικηγόρου.

Τὸ συμβούλιον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀρ. 334 βουλευμάτος του, παρέπεμψε εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, τὸν εἰρημέων Γ. Παπαχρηστόπουλον, διὰ νὰ δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον ὡς ὑπαίτιος ὅτι ἐνὸς ἡ διοικήσεως Ἀχαΐας ἀκώρωςα τὴν δημοπρασίαν τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1839 ἔτους καὶ διέταξε νὰ ἐκτελέσῃ εἰς νέαν δημοπρασίαν, οὗτος ἐναντίον τῆς διατάξεως τοῦ δικαστοῦ κατεκώρωςα τοὺς φόρους αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλεῖον Τομαράν, εἰς τιμὴν μὴ ἐγκριθένσαν ὑπὸ τῆς διοικήσεως, διὰ νὰ βοηθῇ τὸν εἰρημέων ἐνοικιστὴν, ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 500 τῆς 27 Ἰανουαρίου 1840 ἐγγράφου του, ἠπάτησε τὴν διοίκησιν Ἀχαΐας, παραστήσας εἰς αὐτὴν τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, τὸν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διορισθέντα, Ἀδωνάσιον Δρουσόπουλον, ὡς ἀποθανόντα, ἐν ᾧ αὐτὸς ζῇ εἰσέτι, ἐπὶ σκοπῷ νὰ διορθῇ ἄλλος, καὶ ὅτι ἐπαυσε τὸν εἰρημέων εἰσπράκτορα καὶ τὸν ἀντεκατέστησε διὰ τριῶν ἄλλων ἀλληλοδιαδόχως, ἧτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρ. 227, 263 καὶ 482 § 1 τοῦ ποιν. νόμου.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ εἰρημένου βουλευμάτος ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς, προσδιορίσας δικάσιμον τῆς σημερινῆς, καθ' ἣν ἐμφανισθεὶς ὁ κατηγορουμένος ἐξετάσθη κατὰ νόμον περὶ τῆς ταυτότητος του, ἐκλήτευσε δὲ καὶ τοὺς κάτωθεν πρὸς υποστήριξιν τῆς κατηγορίας μάρτυρας.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα ἀπαγγελλάντα συνοπτικῶς τὴν ἔνοιν τῆς κατηγορίας· τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας, Εὐστάθ. Γ. Παπαδασιλοπούλου, Γεωργίου Κασαβελοπούλου, Θάνου Ἀντωνόπουλου καὶ Σωτῆρος Βαλτινῶν, Οἰκονόμ. ἐπίτροπον.

Τοὺς τῆς ὑπερασπίσεως Ἀδράχη Βαλατόπουλον, Πανάγον Γιάγκην, Ἀνστάσιον Ἀδρακόπουλον καὶ Κων. Βλαχοπαπαδόπουλον ἐνόρκως ἅπαντας ἐξετασθέντας· τὸν κατηγορουμένον ἀπολυθέντα.

Ἀκουσάμενον τὸν εἰσαγγελέα ἀναπαύσαντα τὴν κατηγορίαν, καὶ αἰτήσαντα συμφωνῶν μετ' αὐτὴν, νὰ κηρυχθῇ ἐνοχὸς ὁ κατηγορουμένος δῆμαρχος τῶν προσαπομνηνῶν εἰς αὐτὸν πράξεων.

Τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου, ὑπερασπισθέντα αὐτὸν καὶ αἰτήσαντα τὴν ἀθῶσίν του· ἰδὼν τὰ τῆς δικογραφίας ἐγγράφα· καὶ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Επειδὴ ἐκ τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1839 προϋπολογισμοῦ τοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἑρμανθίας, τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐγγράφου τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου τούτου, τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐγγράφου τῆς διοικήσεως Ἀχαΐας, τοῦ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγγράφου τοῦ αὐτοῦ δημάρχου, τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγγράφου τῆς αὐτῆς διοικήσεως, τῆς καταθέσεως τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μαρτύρων Εὐστ. Γεωργίου, Γ. Κασαβελοπούλου καὶ Ἰ. Ἀντωνόπουλου, καὶ ἐκ τῆς ὅλης συζητήσεως προκύπτει, ὅτι ὡς ἐλάττωσ ὅρος τῶν ἐκτεθέντων εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὸ 1839 ἔτος. δημοτικῶν φόρων, ἐτέθησαν δραχ. 2904, ὅτι κατὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην, ὁ Βασιλεὺς Τομαράς προσέφερεν ὡς μεγαλύτεραν ποσότητα δραχ. 2800, ὁ δὲ κατηγορουμένος πρῶτον δῆμαρχος, κατωπείδαλε τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας εἰς τὴν εἰρημένην διοίκησιν Ἀχαΐας, πρὸς ἐγκρίσιν, ὅτι ἡ διοίκησις μὴ δόσασα τὴν ἐγκρίσιν τῆς περὶ τῆς ρηθείσεως δημοπρασίας, διότι ἡ τελευταία προσφορά δὲν ἔφθασε τὸν τεθέντα ὅρον, ἠκώρωςεν αὐτὴν καὶ διέταξε τὸν δῆμαρχον νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ νέου τὴν δημοπρασίαν, ὅτι ὁ κατηγορουμένος μὴ ἐκτελέσας τὴν τελευταίαν ταύτην διαταγὴν, κατεκώρωςεν, ὁριστικῶς εἰς τὸν εἰρημέων Τομαράν τοὺς διαληφθέντας φόρους, διὰ μόνον δραχ. 2800, ὑποσχεθεὶς νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον αὐτὸς μετὰ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων του τὸ ἐλλείπον τῶν δραχμῶν 104.

Επειδὴ ἂν καὶ ἐκ τῆς ἤδη γενομένης ἀνακρίσεως προκύπτωσι τὰ περιστατικὰ ταῦτα, δὲν ἀποδεικνύεται ὅμως, ὅτι ὁ κατηγορουμένος ἐνέργησε μετ' ὀλίαν προαίρεσιν, ὁσπερὶ συστατικὸν τοῦ πλημμελήματος κατὰ τὸ ἀρθρ. 38 τοῦ ποιν. νόμου.

Επειδὴ προσέτι δὲν ἀποδεικνύεται, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἑρμανθίας προσεγένετο ζημία, 1 διότι δὲν εἶναι ἀποδοκιμαζόμενον, ὅτι οἱ ἐκτεθέντες καὶ ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν φόροι, ἤθελαν φθάσει εἰς τὸν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τεθέντα ἐλάττωστον ὅρον, ὅστις ὅμως ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς δημοπρασίας δύναται νὰ μὴ προσεγγίσῃ τῆς προσφερομένης ποσότητος· καὶ 2 διότι τὴν ζημίαν ταύτην ὑπεσέθη ὁ κατηγορουμένος νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ, πληρώνων αὐτὸς τὸ ἐλλείπον, καθὼς μάλιστα καὶ ὁ περὶ δῆμον νόμος περὶ ταιούτων ζημιῶν θεωρεῖ ὡς ὑπεύθυνον πρὸς ἀποζημιώσιν τὸν βλάπτοντα τὴν δῆμον. περιουσίαν.

Επειδὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀνακρίσεως καὶ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1840 ἐγγράφου τοῦ κατηγορουμένου δημάρχου, προκύπτει, ὅτι θέλων ν' ἀποπέμψῃ τῆς ὑπηρεσίας τὸν διὰ Β. Διατάγματος διορισθέντα δημοτικὸν εἰσπράκτορα, Θάνον Δρουσόπουλον

παρέστησεν ἐν γένει ψευδῶς, εἰς μὲν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, δι' ἀναφοράς του, ὅτι ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος παρητήθη ὡς ἀνίκανος, εἰς δὲ τὴν διοίκησιν Ἀχαΐας, ὅτι ὁ αὐτὸς εἰσπράκτωρ ἀπεβίωσε, ὅτι ὁ κατηγορουμένος εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρῶτον εἰσπράκτορος, Θ. Δρουσόπουλου, ἐδιώρισεν ἀλληλοδιαδόχως τὸν Θάνον Ἀντωνόπουλον, καὶ τινὰς ἄλλους χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ διορίσειν.

Επειδὴ ἐκ τούτων προκύπτει, ὅτι ὁ κατηγορουμένος δῆμαρχος, διορίσας, ὡς δημοτικὸν εἰσπράκτορα τὸν Θάνον Ἀντωνόπουλον, καὶ ἀκολούθως ἄλλους, περ' οὓς τῷ ἦτον ἀπηγορευμένον, διότι οἱ δημοτ. εἰσπράκτορες διορίζονται μόνον παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπέκτεινε τὴν ἐνεργεῖαν τῆς δῆμαρχικῆς του, ἐξουσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια αὐτῆς, ἐπομένως ἡ πρᾶξις αὕτη τιμωρεῖται ρητῶς ἀπὸ τῶν ποιν. νόμων.

Επειδὴ προσέτι ὁ κατηγορουμένος παραστήσας ἐν γνώσει ψευδῶς, ὅτι ὁ διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὡς εἰσπράκτωρ Θ. Δρουσόπουλος ἀπεβίωσε, ἐν ᾧ οὗτος ζῇ καὶ εἰσέτι ζῇ, κατέστη ἐνοχὸς ἀπάτης, ἧτις ἂν καὶ δὲν ἐπέφερε ζημίαν ἢ ἀσυγχώρητον κέρδος, τιμωρεῖται ὅμως ὡς ταιούτῃ ἀπὸ τῶν ποιν. νόμων.

Επειδὴ περὶ τῶν πράξεων τούτων ἐλήφθη προηγουμένως ἡ ἀδεία τῆς εἰσαγωγῆς εἰς δίκην παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσπερικῶν.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον κηρύττει τὸν Ἰωάννην Παπαχρηστόπουλον πρῶτον δῆμαρχον Ἑρμανθίας, ἀθῶον μὲν ὅτι κατὰ τὸ 1839 ἔτος ἐκδόσας εἰς δημοπρασίαν τοὺς φόρους τοῦ δήμου τούτου, κατεκώρωςεν αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλεῖον Τομαράν διὰ ὀλιγωτέραν ποσότητα, ἧτοι δραχμὰς 1800 τῆς παρὰ τοῦ δημοτ. συμβουλίου τεθείσης ἐκ δραχμῶν 1904.

Ἐνόχον δὲ, ὅτι κατὰ τὸ 1840 ἔτος ἐδιώρισεν ὡς δημοτικὸν εἰσπράκτορα, τὸν Θάνον Ἀντωνόπουλον, καὶ ἀκολούθως ἄλλους, περὶ οὓς τῷ ἦτον ἀπηγορευμένον, διότι οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες διορίζονται μόνον παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπεκτείνας οὕτως τὴν ἐνεργεῖαν τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας, ὑπὲρ τὰ ὅρια αὐτῆς· καὶ

ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν παρέστησεν ἐν γνώσει ψευδῶς, ὅτι διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ Θάν. Δρουσόπουλος, ἀπεβίωσε, ἐνῶ ζῇ καὶ εἰσέτι ζῇ, ἧτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρ. 231, 232, 673 καὶ 109 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἀκούσαν ἐπομένως τὸν εἰσαγγελέα αἰτήσαντα ἵνα καταδικασθῇ ὁ κηρυχθεὶς ἐνοχὸς Ἰωάν. Παπαχρηστόπουλος εἰς φυλάκισιν ἡμέρων τριάκοντα, εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν πενήντα, καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ τὴν ἐξαρμογὴν τοῦ ἀρθρ. 24 ποιν. νόμου.

Τὸν συνήγορον τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου ὑπερασπισθέντα αὐτὸν, καὶ αἰτήσαντα ἵνα καταδικασθῇ ὁ πελάτης του εἰς δεκάμηνον φυλάκισιν, καὶ εἰκοσι δραχμῶν χρηματικὴν ποινὴν· καὶ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Επειδὴ αἱ πράξεις τῶν ὁποίων ἐκηρύχθη ἐνοχὸς ὁ κατηγορουμένος Ἰωάννης Παπαχρηστόπουλος προνοοῦνται καὶ τιμωροῦνται ἀπὸ τὰ ἀρθρ. 231, 232, 673 καὶ 109 τοῦ ποιν. νόμου, ὁρίζοντα ὡς ἐπομένως·

231 Μετ' ἐλαφίστην τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν τιμωρεῖται ὁ ἀντιποιούμενος, ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίον τινὰ ὑπηρεσίαν καὶ ἰδίως τὰ ἔργα κολλυθιστοῦ, ἐμπορομεσίτου, ἱατροῦ, χειρουργοῦ, μαίας, κλητῆρος δικαστηρίου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπηρετοῦ, ὡσαύτως καὶ ὁ ἐπεκτείνων τὴν ἐνεργεῖαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του εἰς ἔργα τὰ ὅποια τοῦ εἶναι ἀπηγορευμένα.

232 Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀρθρῶν 227, 231 ἀφοῦ γενῇ τελεσίδικος, πρέπει νὰ δημοσιεύεται μετ' ἐξόδα τοῦ καταδικασθέντος, διὰ τινος ἐγγυώρου ἐφημερίδος προσηλωμένης παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ δι' ἄλλου περιοδικοῦ φύλλου.

Πρέπει προσέτι ν' ἀποσπασθῶν καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀντιποιήσεως συναχθέντα.

673 Μετ' ἐλάττωσιν ἢ μετ' ἐλάττωσιν τιμωρεῖται ὅστις γίνεται ἐνοχὸς ἀπάτης, ἐκτός τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρ. 398, οἱ ὅροι τοῦ ἀρθρ. 402 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

109 Ὁ ἐνοχὸς πολλῶν ἀξιοποιῶν τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου εἶδους πράξεων ἢ ὁ ἐξακολουθεῖς ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἢ διὰ πολλῶν μερικωτέρων πράξεων τὴν αὐτὴν ἀξιοποιῶν πρᾶξιν, τιμωρεῖται κατ' ἐκείνην τὴν πρᾶξιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ βαρύτερα ποινὴ, αἱ δὲ λοιπαί, ἐπιμετρομένης τῆς ποινῆς, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὰ περιστάσεις.

Επειδὴ ἂν κατὰ τὸ ἀρθρ. 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἡ καταδίκη τῶν ἐν τέλει ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπηρετῶν, ἐνεκα πράξεως ἐναγομένης εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν συνεπιφέρει τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπτώσιν των, αἱ πράξεις ὅμως περὶ ὧν ἐκηρύχθη ἐνοχὸς ὁ κατηγορουμένος, δὲν ἀνήγοντο εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν του.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον

ἰδὼν εἰς τὸ ἀρθρ. 82 τῆς ποιν. δικονομίας· καταδικάζει τὸν Ἰωάννην Παπαχρηστόπουλον ἐτῶν 50 στρατιωτικῶν, πρῶτον δῆμαρχον Ἑρμανθίας κάτοικον Μπροστοδίζας, εἰς φυλάκισιν ἡμέρων εἰκοσι, εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχ. εἰκοσι, καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης.

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος· καὶ Ἀνατίθῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς εἰς τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέα.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν ἐν Πάτραις πλημμελειοδικῶν τῇ 20 Ὀκτωβρίου τοῦ 1841 ἔτους, καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθωρὶ ἐπὶ ἀκροατηρίου.

Ὁ πρόεδρος Α. ΦΩΚΑΣ, ΙΩ. ΦΕΓΓΑΡΑΣ, ΙΩ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΣ, Ν. ΠΕΤΑΛΑΣ, Π. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ γραμματεὺς Ἰω. Μπουνισέρης.

[Ἐλ. 23 Ὀκτωβρίου.]

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 210.]

[Ἀριθ. β.βλ. καταχ. 442.]

Τὸ ἐν Ἀκρίᾳ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Ἀναστασίου Χρυστοπούλου προέδρου, Φραγκίσκου Στρατομάερα, καὶ Μανουὴλ Βερνάρδου.

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν πέμπτην Σεπτεμβρίου ε. ε. παρόντων τοῦ τε εἰσαγγελέως Σταννῶφ, καὶ τοῦ γραμματ. Γ. Ἀντωνιάδου, ἵνα δικάσῃ τὴν περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τοῦ Συμικῶνος Πολυμέρη ἐμφανισθέντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ Γρηγορίου Κ. Πέρβελι δικηγόρου, κατὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἑλισάβετ ἢ Ζαμπέλας Ἀναστασοπούλου, μὴ ἐμφανισθείσης, ὥστε αὐτοπροσώπως οὔτε διὰ πληρεξουσίου τῆς, ὡς ἔπειτα.

Ὁ δικηγόρος Γρηγόριος Πέρβελις πληρεξούσιος τοῦ Συμικῶνος Πολυμέρη, ἀνυπολογιστοῦ κατοικοῦ Λαμίας, διὰ τῆς ἀπὸ 18 Ἰουνίου, ε. ε. ἀγωγῆς του, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἐκθέτει ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ ἐντολέως τοῦ Ἑλισάβετ, ἢ Ζαμπέλα Ἀναστασοπούλου μοιχεύθησιν παρὲν τὴν πρὸς τὸν γάμον πίστιν, καὶ ἐπὶ τούτῳ καταδικασθῇ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου Λαμίας, ὅτι ἐπειδὴ ἡ τῆς μοιχείας αἰτία δίδει γ-ραν εἰς κτήσιν δικαιώματος αἰτήσεως διαζεύξεως, πρὸς δὲ ὁ ἀνὴρ μετ' αὐτὴν διαζεῖσιν κηρύττει τὴν προικὰ καὶ τὴν προγαμηλίαν δωρεὰν νομίμως, ἐξαίτηται διὰ ταῦτα νὰ διαταγῇ ἡ ἀπ' αὐτῆς γαμικὴ διαζεύξις τοῦ ἐντολέως του, νὰ κηρυχθῇ ὁ ἐντολέως τοῦ κύριος τῆς προικῆς αὐτῆς, καὶ τῆς προγαμηλίας δωρεᾶς, καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης.

Ἐγγράφεισιν ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον, προήχθη σήμερον εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν.

Ἀκούσαν τὰς ἐγγράφους προτάσεις τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐνάγοντος, δι' ὧν αἰτεῖ ὡς καὶ διὰ τῆς ἀγωγῆς του, προτείνων εἰς ὑποστήριξιν αὐτῶν ὅτι τὸ προδικαστικὸν ζήτημα περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς μοιχείας ἀποδείχθη δικαστικῶς διὰ τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου Λαμίας, δι' ὅ ἐστὶν περὶ τὸν ἀποδείχθη καὶ πολιτικῶς, μάλιστα τὸ δικαστήριον τοῦτο παρεδεδόθη καὶ ἄλλοτε ταιούτῃ ἀρχῇ, ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 64 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τούτου κατεδικάσθη ἐπὶ τῆς πρὸς ἑνώσιν ἀποτελέρας, ἐκιοινοποιήθη εἰς τὴν ἀντίδικον, καὶ καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ οἱ τύποι διετηρήθησαν κατὰ τὰ ἀναγκαίως του ἀποδεικτικὰ τῶν κλητήρων κλπ.

Ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τοῦ ἀρθρ. 683 ἀρθ. 4 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκόλλησεις, τῆς περὶ ἀποπέρας πρὸς ἑνωσιν ἀναφορὰς τοῦ ἐνάγοντος, γενομένης κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρ. 677 ἀναφερομένους τύπους.

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀρθ. 61 ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τούτῳ.

Διελθὼν καὶ τὴν λοιπὴν δικογραφίαν.

Σκεφθὼν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρ. 595 τῆς πολ. δικονομίας μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, μὴδ' ἐχειρίσαντος ἀπολογητήριον ἐγγράφον, τότε μόνον ἀποβάλλεται ἡ ἀγωγή τοῦ ἐνάγοντος, ὅταν αὕτη δὲν ἐπιστηρίζεται εἰς δικαιώματα ἢ ὅταν δύναται νὰ προβληθῇ κατ' αὐτοῦ ἐνστάσις ἐξ ἀπαγγέλματος, εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὕτω καὶ ἡ ἀγωγή στηρίζεται εἰς δικαιώματα, καὶ ἐνστάσις ἐξ ἀπαγγέλματος δὲν δύναται νὰ προβληθῇ κατὰ τοῦ ἐνάγοντος, ἐπιδικάζονται εἰς τὸν ἐμφανισθέντα ἐνάγοντα αἱ κατὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος ἐναγομένου προτάσεις τοῦ

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον ὅταν τὸ διαζύγιον προέλθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ ἐνὸς συζύγου, εἴτε ἐνεκα μοιχείας εἴτε ἄλλου ἀδικήματος, ἡ μὲν ὑπάτιος γυνὴ ἐκπίπτει τῆς προικὸς αὐτῆς πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ ὑπάτιος ἀνὴρ ἐκπίπτει τῆς ἐνεκα γάμου δωρεῆς πρὸς ὄφελος τῆς γυναικὸς, τοιαῦται δὲ παρακρατήσεις (rentenluniones exdote) ἐλάμβανον χώραν κατὰ τὸ ἀρχαιότερον Ῥωμαϊκὸν δίκαιον, ἐν μέρει μὲν διὰ τὰ τέκνα, (propterliberos) ἐν μέρει δὲ διὰ τὴν χρηστοίθειαν (propter bonitatem) τὰς ὁποίας παρακρατήσεις ἐπικύρωσεν ἡ 147 νεαρά διατάσσουσα τὰς αἰτίας ἐξ ὧν ὁ ἀνὴρ χωρίζομενος, τὴν προίκα τῆς γυναικὸς ἀποκαρδένει, τοῖς δὲ ἐκ τοῦ γάμου παισὶν, ἢ παῖδων οὐκ ὄντων ἀπολάβειν αὐτὸν, καὶ τῆς δεσποτείας ταύτης εἶναι διατυπώμενη, εἰ κατὰ τῆς βασιλείας βουλομένης τῆς σύνοιδεν ἡ γυνὴ καὶ τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ μὴ φανερωῖται, εἰ περὶ μοιχείας ὁ ἀνὴρ νομίζει, δύνασθαι τὴν ἐκ τοῦ γάμου ἐλεγχθῆναι, προσήκει τὸν ἀνδρα πρότερον ἐγγράφεσθαι τὴν γυναικα, ἢ καὶ τὸν μοιχόν, καὶ ὑπερ τοιαύτη κατηγορία ἀληθῶς ἀποδείξῃ, τινικαῦτα χωρισμὸς γενομένου, εἶναι τὸν ἀνδρα πρὸς τὴν προίκα ὡς δωρεὰ καὶ π. οἶκα » (νεαρά 147 κεφ. 8).

Ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς προκειμένης υποθέσεως ἡ αἰτία τῆς αἰτουμένης διαζεύξεως εἶναι ἡ μοιχεία, ἀπ' ἧς κατηγορηθεῖσα ἡ ἐναγομένη ἐνώπιον τοῦ ἐναυθῆ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ ἐξελεγχθεῖσα ὡς τοιαύτη καταδικάσθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, πρέπει νὰ λάθουν χώραν αἱ ἀνωτέρω ἡδὴ ἐκτεθεῖσαι περὶ παρακρατήσεως τῆς προικὸς διατάξεις τοῦ νόμου.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον

Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας νόμους καὶ τὰ μνημονευθέντα ἄρθρα τῆς πολ. δικονομίας, καὶ τὰ ἄρθρα 592 καὶ 210 τῆς αὐτῆς.

Διὰ τὸν ἐν ἑαυτῇ τὴν Ἐλισάβετ, ἢ Ζαμπέλαν Ἀναστασοπούλου, παραδεδεγμένον τὴν ἀπὸ 18 Ἰουνίου ε. ε. ἀγωγὴν τοῦ Συμαϊῶνος Πολυμέρης.

Ἐπιδικάζει εἰς αὐτὸν τὰς ἀπὸ 23 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους προτάσεις τοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτῶν χορηγεῖ τὴν ἀδειαν εἰς τὸν Συμαϊῶνα Πολυμέρη τὸν νὰ διαζευχθῇ ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε συζύγου τοῦ Ἐλισ. ἢ Ζαμπέλας Ἀναστασοπούλου.

Κηρύσσεται ὁ αὐτὸς Συμαϊῶν Πολυμέρης κύριος ἐπὶ τῆς δεσποτείας τῆς δοθείσης προικὸς καὶ προγαμηθείας δωρεῆς.

Καταδικάζεται ἡ Ἐλισάβετ, ἢ Ζαμπέλα Ἀναστασοπούλου εἰς τὰ νόμιμα ἀποδοτέα δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ ἀντιδίκου τῆς, συνιστάμενα εἰς δραχμὰς ἐξήκοντα ἐξ καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα πέντε.

Διτάσσεται ἡ δημοσίευσσις καὶ τοιχοκόλλησις τῆς παρούσης ἀποφάσεως κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρ. 677 ἀναφερομένους τύπους.

Ἐκρίθη καὶ ἀποφασίσθη ἐν Αἰμίᾳ, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1841 πρώτου ἔτους.

Ἐδικομίσθη τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ πρόεδρος Α. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

(Γ. Σ.)

Ὁ γραμματεὺς Γ. Ἀντωνιάδης.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΩΝ.

[Ἐλ. 23 Ὀκτωβρίου.]

[Ἀρθ. βιβλ. καταχ. 430.] δ'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀρθ. 242 (1277) τῆς 27 Σεπτεμβρίου τοῦ 1841 ἔτους πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν καὶ

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 6 ἐδ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀρθ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ παρέλευσιν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δια τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλληνας Ταχυδρόμος τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὸ κατασχέθεν ἑλαιομυρωαποπερίθολον τοῦ Στεφάνου Χρηστῆ, δημοσίου ὀφειλέτου, τοῦ ὑπολοίτου ἡ κατάστασις περιγράφεται ὡς ἰδίως εἰς τὰς παραπομπὰς τῆς παρούσης εἰς τὸ περὶ κατασχέσεως ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτοῦ θέλει κάμει ὁ εἰρηνοδίκης Καλαμῶν ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιορισμένον τόπον εἰς Καλάμας, θέλει δὲ ἀρξίσει τὴν ἐνάτην ὥραν π. μ. τῆς αὐτῆς κυριακῆς καὶ θέλει τελειώσει τὴν δωδεκάτην π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει εἶσθαι ἡ προσφερομένη ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τοῦ καταδυνάμει ταμίᾳ Μεσσηνίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὸ δὲ ἑλαιομυρωαποπερίθολον παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ υπερθεματιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἑλαιομυρωαποπερίθολου ὡς παρυσισθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἡ δὲ κατακύρωσις αὐτοῦ θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν κατὰ τὸ ἀρθρ. 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλουν τοιχοκόλληθῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρ. 968 τῆς πολ. δικονομίας διακελεύμενα μέρη, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἕλλ. Ταχυδρόμος.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ κλητῆρ Κ. Ρώτας.

Ἐπεταὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀρθ. 242 (1277) τῆς 27 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1841 ἔτους πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἀδεία εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατάσχῃ καὶ πλειστηριάσῃ τὸ εἰς τὰς παραπομπὰς τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἑλαιομυρωαποπερίθολον τοῦ Στεφάνου Χρηστῆ κατόικου Γιαννηζανίκων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δημοσίου Γ. Μ. Καπετανάκη δραχμὰς 3000, προσερχομένου ἀπὸ ἐγκλητικῶν φόρων τοῦ 1835, ὅθεν ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν διορισθεὶς ἐν τῇ ἀνω μνημονευθείσῃ πράξει παρὰ τοῦ διαληφθέντος προέδρου μεταβὰς εἰς Γιαννηζάνικα καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ παρέδρου Κ. Π. Μονάχου, καὶ μετὰ τῶν κἀτωθεν δύο προσυπογραφομένων μαρτύρων ἐνηλίκων ὄντων καὶ ἀσχετῶν μετὰ τῶν ἀναφερομένων καὶ

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος συνδυασμένου μὲ τὰ ἀρθρ. 957, 958 καὶ ἐπόμενα τῆς πολ. δικονομίας ἐπεχειρήσα τὴν αἰτουμένην παρὰ τοῦ ταμίᾳ ἀναγκαστικὴν κατάσχασιν ὡς ἔπεται.

Κατέσχον τοῦ Στεφάνου Χρηστῆ ἐν ἑλαιομυρωαποπερίθολον ἐντὸς τῶν ὁρίων Γιαννηζάνικα εἰς θέσιν καλουμένην Καλαματιανὰ μὲ ἐλάλας εἰκοσι ὡς ἐγγίστα, μυρωαίας ὀγδοήκοντα ὁμοίως, καὶ συνορεύεται κατ' ἀνατολὰς μὲ ἑλαιομυρωαποπερίθολον τοῦ Ἀλεξάνδρου Μωράκη, κατὰ δυσμὰς μὲ τὸ τοῦ Δημητρίου Μωράκη, κατ' ἀρκτον μὲ τὸ τῆς Ἀντωνίας Μωρατζιτζῆς καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ τὸ τοῦ Κ. Μιχαέλα, τὸ ὁποῖον ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέδρου διὰ δραχμ. γιλιὰς πεντακοσίας ἀρ. 1500.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτοῦ προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εἰρηνοδίκης Καλαμῶν ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτὸν συμφορῶμενος μὲ τὸν νόμον.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινόμενου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκουρον τοῦ διαληφθέντος παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων προσυπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐγένετο ἐν Γιαννηζάνικα, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ πάρεδρος Παναγ. Μονάχου.

Οἱ μάρτυρες Καλόγηρος Γλιάτος, Χριστόδουλος Ντηζίας.

Ὁ κλητῆρ Κ. Ρώτας.

[Ἐλ. 28 Ὀκτωβρ.] [Ἀρ. βιβλ. καταχ. 440.]

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 10 Ὀκτωβρ. ε. ε. ὑπ' ἀρθ. 178, 5420, διατάξεως τοῦ Κ. προέδρου τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὁ διὰ τῆς παραπομπᾶς ἐκθέσεως μου κατασχέσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Ὀκτωβρίου ε. ε. ὑπ' ἀρθ. 299, ἡμισυς ὑδρόμυλος κείμενος εἰς τὴν θέσιν Μύλοι τῆς περιφερείας Αἰτωλικῆς ὡς ἡ εἰρημένη ἐκθεσις ἀναφέρει περιστατικῶς, τῆς κυριότητος τοῦ ἀποθανόντος Πέτρου Ψιλοπούλου κατόικου Αἰτωλικῆς, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημοκριτοῦ παρέδρου Αἰτωλικῆς Κ. Χρ. Γαλάνη τὸ ὅλον τοῦ αὐτοῦ ἡμίσεως ὑδρόμυλου διὰ δραχμὰς 5000. Θέλει δὲ πλειστηριασθῇ ἀφεύκτως, ἐν τῇ πόλει Αἰτωλικῆς μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατασχέσεως, ἥτοι τὴν 15 Δεκεμβρίου ε. ε. τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἀπέναντι τοῦ καφενείου τοῦ Νικολάου Λεονάρδου εἰς τὴν πλατείαν Αἰτωλικῆς, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Αἰτωλικῆς Δημ. Βάλη, διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτοῦ αἱ δραχμαὶ 382 καὶ 50 λεπτὰ, ὀφειλόμενα πρὸς τὸν δημόσιον, ἐπίσης καὶ δραχ. 7, ἐπιγενόμενα ἐξόδα καὶ τὰ ἐπιγεννηθόμενα, μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτοῦ κλπ.

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει ἀρξίσει τὴν 9 ὥραν π. μ. καὶ τελειώσει τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίᾳ ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει εἶσθαι ἡ παρὰ τοῦ Κ. ταμίᾳ Αἰτωλικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δημοσίου, προσφερομένη τιμὴ, διὰ τὸ ὅλον τοῦ αὐτοῦ ἡμίσεως ὑδρόμυλου δραχμὰς 450, αἱ ὁποῖαι θέλουν χρησιμεύει κατὰ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡς πρώτη τιμὴ τῆς εἰρημένης ἡμίσεως ὑδρόμυλου.

Ἡ μὲν κατακύρωσις αὐτοῦ θέλει γίνεαι εἰς τὸν τρία λεπτὰ πλεονα προσφέροντα μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἀρθρ. 974 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἡ δὲ πληρωμὴ τῶν χρημάτων θέλει γενῇ εἰς μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, μεθ' ἧς καὶ τὸ εἰρημένον κτῆμα θέλει διαδιδασθῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ υπερθεματιστοῦ.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἕλληνας Ταχυδρόμος πρὸς γνῶσιν τῶν ἀγοραστῶν, καὶ ἕτερα θέλουν κοινοποιηθῇ καὶ τοιχοκόλληθῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐπεταὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Εἰς τὴν θέσιν Μύλοι τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Αἰτωλικῆς, σήμερον τὴν 17 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1841 ἔτους, ἡμέραν παρασκευῆς, ὥραν 10 π. μ. κατὰ τὴν ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου ε. ε. ὑπ' ἀρθ. 3195, ἐγγράφον παραγγέλλαν τοῦ Κ. ταμίᾳ Αἰτωλικῆς, καὶ δυνάμει τῆς ἀπὸ 10 Ὀκτωβρ. ε. ε. ὑπ' ἀρθ. 178, 5420, διατάξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, μετέβην ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν αὐτῶν πρωτοδικῶν εἰς τὴν θέσιν Μύλοι τῆς περιφερείας Αἰτωλικῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ δημαρχ. παρέδρου Κ. Χρ. Γαλάνη καὶ μὲ τῶν δύο ἐνηλίκων μαρτύρων Κ. Κ. Παναγιώτην Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου Ἀρτηνοπούλου κατόικων Αἰτωλικῆς καὶ μὴ ἐξερομένων ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ συμφώνως μὲ τὴν ἐννοιαν τῆς διαληφθείσης διατάξεως καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐπέβην κατὰσχασιν ἐπὶ τῷ ἡμισυ τοῦ ὑδρόμυλου μεριδίῳ ἀνίκοντος εἰς τὸν ἀποθανόντα Πέτρον Ψιλοπούλου ὀφειλέτην πρὸς τὸν δημόσιον δραχμὰς τριακοσίας ὀγδοήκοντα δύο καὶ λεπτὰ 50, ἀπὸ τὰς δόσεις τῶν ἐτῶν 1839, 1840 καὶ 1841, τῶν ὁποίων ἐλαβεν προικοκτησίαν ἐθνικῶν γαιῶν, ὁ κατασχέσεις οὗτος ὑδρόμυλος συνορεύεται κατ' ἀνατολὰς μὲ μίλλον Τζιμαρέκων, δυσμὰς μὲ ἐλάλας Μπαρχειάκας, κατ' ἀρκτον μὲ περιθόλιον Μπαλμπέκων καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ δημόσιον αὐλάκα, ἐκτιμήθη δὲ παρὰ τοῦ εἰρημένου δημαρχ. παρέδρου διὰ δραχμὰς πέντε γιλιὰδας ἀρθ. 5000.

Ὁ ἀνωτέρω κατασχέσεις ἡμισυς ὑδρόμυλος θέλει πλειστηριασθῇ τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἀπὸ τὴν σήμερον, ἥτοι τὴν δεκάτην πέμπτῃ Δεκεμβρίου ε. ε. διὰ νὰ πληρωθῶσι πρὸς τὸν δημόσιον αἱ δραχμαὶ 382 καὶ 50 λεπτὰ, καὶ τὰ ἐπιγενόμενα ἐξόδα δραχ. 7, καὶ ἐπιγεννηθόμενα μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτοῦ ἐξόδα κατὰ τὸν κατάλογον.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη συνταχθεῖσα καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκουρον τῶν ἀναφερομένων ἀπόντος τοῦ διαδίκου, ἐπιβεβαιώθη καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ δημαρχ. παρέδρου, τῶν μαρτύρων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ὁ δημαρχ. πάρεδρος Χρήστος Γαλάνης.

Οἱ μάρτυρες Παναγ. Κωνσταντίνου, Ἰωάννης Ἀρτηνοπούλου.

Ἐν Αἰτωλικῇ, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ κλητῆρ Παντ. Καλογερόπουλος.

[Ἐλ. 30 Ὀκτωβρίου.] [Ἀρθ. βιβλ. καταχ. 443.]

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθῆναις πρωτοδικῶν.

Ἀναγνούς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἀναφορὰν τῆς πενήσης Μαρίας Κονταράτου, δι' ἧς αἰτεῖται τὴν κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπὴν τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου τῆς Ἀθανασίου Σωτηροπούλου διαφορᾶς περὶ διαζεύξεως ἐπὶ λόγῳ ὅτι δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἐπὶ πολὺ ἀβέβαιως ἡ τύχη τῶν συζύγων.

Ἐπειδὴ περὶ διαζεύξεως προκειμένου, ἡ ὑπόθεσις εἶναι φύσει κατεπείγουσα, ἡ δὲ τοιαύτη χρῆζει διεκδικάσεως.

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 621 τῆς πολ. δικονομίας, παραπέμπει τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἵνα συζητηθῇ τὴν πρώτην τετάρτην μετὰ παρέλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

(Γ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς Π. Θ. Χοιδᾶς.

Παραγγέλλεται ὁ κλητῆρ Πέριδικας περὶ τῆς κατὰ νόμον ἐπίδοσεως ταύτης εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα πρωτοδικαῖς Κ. εἰσαγγελέα διὰ τὰ περαιτέρω συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 145 ἐδ. 7, τῆς πολ. δικονομίας, ἐνεργῶν ταυτοχρόνως καὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης πράξεως μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς παραγγελίας μας διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ ἐξ ἐπαγγέλ. ἀντίκλ. δικηγόρος Μ. Μαρῖνογλου.